

18. Sjómannaskólinn í Árnessýslu ofl.

Ætlað til birtingar, en varð eigi af, þar sem höfundur ætlaði að lagfæra ýmislegt áður en birt væri.

5 blöð fol.

Sjónanna skólinn; Árnasög. 1. fl.

(oflæd til birtingar en vand eigi af; eigi vildi en birta það)

Þetta skóli er bladd fressa. Þótt mig lög og máli úr gamla skólinum austan frá Skopu-eyri - það var ein þessum fyrsta. Gættu fátíðis - og spreiddi hann um sjófarinnar Austur þar undan hann stundaði sjóninn um 24 ára stíð, oft og allan á sínu lífi. Fór viltalid við hann fram í þessu landi:

Hversu gættu er um þér, þegar þér fóruð fyrir til sjávar samfullgildur sjónindur og þótt var það?

Það var í Skopu-eyri, árið 1875 og frá þessu hálfdrættlingur, en síðan fyrir hönd um hluti, til 1902, og í þessum tíngad til Reykjavíkur; var í þá 13 ára og í lagandi stöf þessu.

Hversu mikið stíð gengur frá frá vindi stöð þessari og náð þessu vindi stöðvinnu og hversu var það?

Vindi stöðvinnu „milli ána“, sem kallað var, þ. e. Sjónar á austan og Ólseyr á vestan voru fjórar: Loftstáin, Þunguó, Skopu-eyri og Eygubólki. Eignar eðli, í vöðvinnu, hversu mikið stíðin var í vindi stöð hversu, en frá Skopu-eyri sínu gengur 47 stíð í ári hverju frá 1890 til 1900, flest áttíðin í á tíðin og nokkur fátíð. Á hversu þessu allra voru í 700 manna alls, flest þar í stöðvinnu og sjóninnu, en aðrir og einnig margir í Rangarvalla- og Skopu-eyri stöðvinnu, jafnvel austan í Ólseyri, nokkur stöðvinnu og af þessu stöðvinnu.

En það er rétt, sem sagt hefur verið, að sjónskólinn þar er eðli þessu vindi hörd og óvinnu og vindi? Ad þar í þessu samt vindi og hörd vindi, að sjón spillist í skólinn þessu?

Þá, það er rétt. Þessu lög hefur hversu þessu vindi land vindi úr þessu ári með sjónskólinn sam þar: Sundin eru fátíð og fátíð þessu ári er einn lög og fátíðar í vindi og vindi vindi-þar er flest þessu vindi, svo þessu, að vindi þessu í ári vindi vindi löggi vindi, það stíð og svo stíðvindi, að þessu vindi þessu er ári, sem í þessu og vindi vindi er af þessu vindi vindi-landinn sjón, þá stíðvindi vindi, langan tíð, hversu þessu vindi er. Hversu þá oft fyrir, að stíð er löggi þessu vindi, sem kallað er, „ári löggi í vindi“ og stíðvindi stíðvindi þá er einn vindiinn sem stíðvindi þá stíðvindi; fylgja þessu vindi vindi, sem ári, og vindiinn getur vindi, að þá stíðvindi vindi“ og er þá alls í vindi, vindi og stíð, sem þá vindi í vindi vindiinn svo, að vindi er vindi að þessu, stíð vindi og stíð þessu þar vindi og vindiinn fátíðvindi stíðvindi til þessu vindi.

Vindi annars mikið dæmi til þessu og þessu svo vindi, að þessu vindi stíðvindi?

Þá, eigi man eðli 26. mars 1881, þessu, en þá fóru 5 vindi af 7, 28. mars s. á, en þá fóru 2 vindi af 5, 25. mars 1891, en alls fóru 10 vindi, og 20. mars 1897, en einnig alls fóru 9 vindi; vindi alls þessu stíð, vindi 28. mars 1881, var eigi í þessu fátíðvindi fátíðvindi stíðvindi og mikið stíðvindi vindiinn til vindiinn, en vindiinn vindiinn alls vindiinn. Þessu stíðvindi vindiinn og vindiinn vindiinn; eigi er þessu stíðvindi vindiinn og vindiinn stíðvindi.

En hann eðli stíðvindi stíðvindi til vindiinn þessu, jafnvel stíðvindi vindiinn er stíðvindi og stíðvindi vindiinn? Þessu dæmi þessu má geta þessu, að stíðvindi vindiinn er og vindiinn stíðvindi, sjón er svo stíðvindi, að vindiinn

sjáist anda, þefur það eftir komið fyrir (s. s. 28. maí 1881 og 16. maí 1895) og sjáir þessi orðin
á landi og störf þess ríma á hálfum stundum.

Þessum föru menn að segja svo þar með? Var engin leið að sjá það í sjó eða lappi hönd
í vandræðum var?

Já, oft og mörgum sinnum og þá gætu þeir oft fandið sér, með því að stæna í lögum og þessum
sér á stöð og róa lífræðna ríma á sundnum, leggja þar til laga og lida þess, og lögð komi á.

Þessum var högt að sjá það, að þessum leið vori, að komið yndi ríma á sundnum?

Þessum einninn voru flestin annalædir orðingur: hvaran lögð var til laga, læt þessum á ríma

frá um augum til þess blíða, og þá hvernig það annar, "Lokur í", f. d. í Ókuborgar um eða

Fróða leiddum að austan, og Fráunastoda á vestan, en þessum þessum einninn að þess háttum

gætu í þessum: hvernig sjóinn fellur framundan stöpsum og hvernig hávarnar á ríma vori, en að

HOL stöðvinnu ríma af djúpsum. Hann vandi að högg halds stöpsu ríma í hárrættu ríma, en það

voru sundmælin í landi, sundfík og sundvanda, en oft á stöð vori á stöðum "Fuglþess",

en það rígi ríma en svo, að "Hlyffast" vori í milli. Það "mannagætt", sem kallad var.

Þessum einninn lag, átti það svo, en þessum þessum komið á sundnum og svo ríma koll og koll og settist

TÞÁ Formanninn í stöðvinnu og kallad til háttu ríma; Þessum einninn á stöðvinnu í stöðvinnu, þessum einninn

sem þessum ríma en, og gætu hvar sinna á. Að stöðvinnu voru sundmælin ríma, en þessum

var hann "eiglega háttu ríma; löginn voru oft svo lida, að hvernig sá stöð til lands, nema sundmælin

vör og vör, en það var komið ríma allri hvar, af "Stöðvinnu" (stöðvinnu, en loka sundnum) lá vör og komið

var ríma fyrir hvar ríma og ríma á landi milli hvar og Snegilsins. Þessum einninn voru vör vör -

HOL TÞÁ Skallinn vör í þessum til þess blíða og voru "Stöðvinnu" vör, en þessum var hvar loka lida,

en þessum einninn var fandi. Þessum einninn voru stöðvinnu eða stöðvinnu alla

leið í land, hvar vör loka Rang's-leid. Þessum einninn voru gætu, að hvar loka sé að fann "stöðvinnu"

ar" í stöðvinnu, en dinnur, en aldrei vör í stöðvinnu, en þessum einninn voru stöðvinnu

vör í stöðvinnu, stöðvinnu stöðvinnu stöðvinnu stöðvinnu stöðvinnu stöðvinnu stöðvinnu stöðvinnu

En langrad í Stöðvinnu?

Þessum einninn voru stöðvinnu og stöðvinnu að stöðvinnu, róa menn vör loka stöðvinnu sinnum í stöðvinnu

þessum einninn voru stöðvinnu í hvar ríma lida. Þessum einninn voru stöðvinnu í landi, oftinn stöðvinnu

þessum einninn voru stöðvinnu eða stöðvinnu, sem hvar ríma í landi ("landmælin"). Þessum

einu loka vör vör, "Stöðvinnu" en oft vör stöðvinnu kallad vör "stöðvinnu",

stöðvinnu og stöðvinnu. - Enginn stöðvinnu vör hvar vör lida í Þessum, svo, að hann rígi

stöðvinnu á vör "Stöðvinnu", einninn da loka vör; það voru, stöðvinnu "hvar! og menn

hann einninn stöðvinnu alla stöðvinnu, blíða stöðvinnu og vör stöðvinnu, með hvar stöðvinnu og stöðvinnu.

Voru loka loka stöðvinnu loka stöðvinnu, eða hvar stöðvinnu einninn í stöðvinnu?

Þessum einninn voru stöðvinnu stöðvinnu vör vör, samstöðvinnu hvar og loka stöðvinnu til stöðvinnu: Þessum einninn

stöðvinnu einninn, að stöðvinnu vör að hvar stöðvinnu, fram vör hvar stöðvinnu eða loka, hvar vör

stöðvinnu einninn (Formanninn) stöðvinnu í vör vör og stöðvinnu, hvar vör vör vör vör vör vör vör vör

um leiddi og leiddingar í Stokkholmi. Stótt þar voru margir menn, góðir og gamlir. Formannur, en
þessu voru einnig síðir skemmtir en ég, fóln þar mér þetta orð og hefði það verið í minni
ábyrgð síðan, en að ég gaf aldrei kost á mér til formannsternu matarjafnu vel segra, það hefði
verið „jökróttla“ mín, sam þeir allir, hristu á undan, að ég mundi e-t. v. verða til þess, að
„dröpa einhverjum af mér“, en til veislu og veislu af jökróttla þannig aldrei. Öfurni í möti var
ég þess gæddur mig og af jökróttla og einhverjum hár syðra, undan ég átti hár þeirri voru minni þess gæddur
aldrei. Jökróttlin lét mig aldrei í friði um 20 ár, stóð, en lotu þess hár undan, síðustu árin.

Hvernig líkadi yður sjómanns lífið?

Ábyrgð og gott. Það voru inddalir stundir lífs míns og miklu eltri og ástjúlögur en þauka-
stóttin, þeir þar voru einnig grandarnir, eins og Óli gauti sagði: Þar var hver fjölögur öðrum
elstarkögn, laus við alla ástíku, föttruggur og tudda stöpp, að ég eldi hál. um af þessu. Þar var
að m. k. um landarbygd, stótt eitthvað vori aðfinnstu vort í fari mínu da annars, eins og
gengur og gærir. Það er annars þessu, sem öðru þessu hefði hál. að þessa mínu í þessu-

Hd.

leiddi míni: þessu gengur undan, þessu gáda manni og konu, sjómanns lífið og söngurinn.

Hvernig gæddi þér samtímis stundir sjómanns lífs og kemst þú yður í barnastöðu?
Stótt þessu voru aldrei samtímis, þeir barnastöðu stótt aldrei lengur en til 1. mars, og
þá byrjandi vortur vortur. Þessu vortur hefði ég yfir komar vortur stótt í hendi undan jö-
mannsternu og þessu hál. ég mig ávallt hál. formannsternu þessu - þessu voru alls 4 dað, sem ég
vortur, að vortur fljóttastir í jökróttla og af þessu, þessu oft gaf að þessu komid að á míni stöðu undan
af gæddu þessu minni sjómanni undan yfir komar vortur, en ég lét hál. og seldi þessu þessu vortur,
t. l. salt, brand o. m. fl. Þessu voru þessu hál. þessu, að á míni stöðu undan þessu að ástjád yfiri
mínum til af þessu. Og átti hál. stótt undan og undan þessu vortur formannsternu og jökróttla-
vortur, hefði undan gæddur manni og þessu þessu, hál. þessu, af þessu þessu (þessu þessu)
þessu manni þessu, en þessu var „stótt hál. vortur“: Stótt þessu, en gaf hál. þessu
af þessu einn um manni þessu, en sam formannsternu hál. þessu þessu þessu á, að af þessu þessu hál. þessu

Hd 7i

þessu, en „þessu“ í „þessu“ hál. þessu hál. þessu aldrei í hál. þessu hál. þessu undan, þessu hál. þessu vortur
göðfla þessu þessu, og þessu vortur aldrei. Þessu vortur undan mínu, sem ég hál. þessu þessu þessu -
manni mínu, hefði þessu vortur stótt á hál. þessu: að hál. þessu 3 1/2 hál. þessu, þessu hál. þessu, þessu þessu,
þessu þessu þessu og 1/2 stótt þessu, þessu þessu hefði ég hál. þessu þessu hál. þessu hál. þessu hál. þessu

Hd
Lil

vortur þessu að þessu þessu undan jökróttla. Þessu hál. stótt var þessu þessu þessu þessu þessu í
Ameríku, sem var undan gæddur manni og jafnframt hál. þessu mínu í vortur þessu. Þessu var vortur
sjómanni mínu, einn undan þessu og þessu vortur vortur mínu í vortur þessu. Þessu var vortur þessu

Hd

þessu og þessu þessu, þessu vortur þessu þessu í þessu vortur, þessu vortur þessu, þessu vortur þessu þessu
vortur, þessu vortur þessu, og þessu vortur, en þessu var sam vortur undan þessu vortur og vortur þessu, þessu vortur,
sem ég sagði hál. að einn stótt ástjád þessu og undan gæddur manni í þessu vortur þessu hál. þessu vortur þessu
vortur mínu undan mínu þessu „þessu“ mínu gæddur manni og þessu vortur þessu vortur þessu vortur þessu

þessu þessu 50-60 árin.

ad selja i stofu hja sei, star sem soo. To di a, d megin sjoumum lefdi off bitid
da allert þessleþ fyrir stofu i laud loyunn sinum.

Soo miltim ihuga sjundur sjoumum star eytra i stvi ad nota sei kemotnum ar sem
ber, ad hvi þatu allum stundum iud nam sitt star og vinnu off d fleija fru sei
ahaldnum allum og lothum jafu, hjoth sem hvi voru, kallad i "bit rodrus".

Kennitun var med allu okrypis og kemmarar veitlu tilsoyn sinu au nokkur a lamu,
en styrkjum systunefudayinnar var vaid til ahalds- og lothakrypa, rikfangu
fyrir namandunn og hrisaleigu, star sem þess þessu med.

þegar þess er gett, ad a þessum þinum voru skobanad laudsinu ei zi soo lamu
komin sem sidur vaid, ma ei a, hversu litid atoll, einu og stofunum stetta þessa,
getur ordid meginum manni ad godu gagni, of val er atþegad og þess gett, ad lapa
jad vinda til gode.

Jafuframur fru d benda a sjoumum skota Aru so yotus nu, þoth stofu adur
vori fyrir d Aru, villi ei, sem einu med el hinnu fru offu lifandi ^{R. kemmarar} ~~sem voru~~
hans, ryfta þetta up, of vera þyrru, d þessi litli vinnu gett ordid til þess, d
minna mega manni og einnum sjoumum a þi. miltlu vandrugu, ad lapa allert
bitidori vinkid til þess ad verja ostur loyunn sinum sem allu beru, notu sei -
hveija fristund sinu sei og oddum til gagna og þedi: Namdoinn, einu gett ordid
þeim erfid og ellievin þungu or, þoth ostur ar minnu se ei zi vaid i idjns þyrru, sem
off er vssos til qvris þunnar annars ofainadar, en offu leidri.

Ostur arin sem medis breningur medir allu bitid og þvi megu star ei zi vera notud
til vinnu annars en þess, sem þegar bitid og veitir fru var aukeþ gett.
Elothumum bit q'os og til veitir! bitid: Sjoumum skota Aru so yotus og of aid,
ad i lapa at þ gett stary semu ydar beinir. þyrrid þess þessu med ydru, þaid
ydru vllvil' adau þorinija, bitid vithoad goth og þarff, frodid heer annars og leid -
beinir hoes oddum, en varit d eyda ostur ydar bit on yrru, allra siet þyrridjns -
stafi, dars og þessu lapi.